

(Бақара, 26).

Яъни, ундан ҳам кичик нарсалар ҳақида зарбулмасал айтишдан уялмайди.

Чивин ҳақида ўйлаб кўришинг мумкин. Унинг ҳажми пашшанинг ҳажмидан кичикроқ. Чивинда ғилоф ичидан чиқариб, қонни сўрадиган нозик хартум (тумшук, игна) борлигига нима дейсан?! Сен баданингдан ўша миқдордаги қонни қийинчилик билан, оғриқ билан олиб турган бир пайтда чивин бу ишни осонлик билан бажараётганига нима дейсан?!

Кўзинг билан бевосита кўролмайдиган микроб бирор жисмга кириб, уни касалланишига сабаб бўлишига нима дейсан?! Бу касаллик ўша кимсани ўлимга олиб бориши ҳам мумкин.

Демак, сенинг наздингда арзимас, ҳақир, кичик бўлиб кўринган бу махлуқотларда ибратлар ва Аллоҳнинг борлигига, бирлигига, қудратига далолат қиладиган белгилар, аломатлар бор экан. Лекин бу ибратларни, аломатларни фақатгина олимлар англай оладилар.

Бу махлуқотлардаги белгилар ва сирларни кўпинча Аллоҳга иймон келтирмаганлар кашф қилмоқдалар. Уларнинг орасида бу кашфиётлардан кейин ақлини ишлатиб, иймон келтирганлари ҳам бор. Мазкур кашфиётдан кейин Аллоҳга дарҳол иймон келтириши керак бўлгани ҳолда, ақлини ишлатмай, иймон келтирмай, ўзининг куфрида санғиб юрганлар ҳам бор.

Асарда шундай гап келган: “Ҳақиқий олим – уни яратган Зотни ва нима учун яратганини биладиган кишидир”.

Шайх Муҳаммад Мутаваллий Шаъровий раҳимаҳуллоҳнинг тафсиридан Нозимжон Ҳошимжон таржимаси